

A méltóság rehabilitációja

Kirándulásokkal és ismeretterjesztő utazásokkal is segítik társaikat a Magyar Máltai Szeretetszolgálat veszprémi rehabilitációs szállóján alakult csoport tagjai. A hajléktalan emberekből szerveződött társulás eleinte az alkoholproblémákkal küzdők rendszeres találkozóit szervezte, mára azonban rekreációs célú szabadidős programjaik kerültek többségbe. Az elmúlt év programjairól a ?Szívem Csücske Kiscsoport? vezetője, Palkovics János szociális munkás személyes beszámolójában adott tájékoztatást.

Közösségünk 2012.07.13-án alakult a hajléktalanok Veszprémi Rehabilitációs Szállóján – Házgyári u.1sz. alatt – azzal a céllal, hogy alkohollal élő és visszaélő emberek számára heti rendszerességgel csoportfoglalkozásokat tartsunk.

A kezdeti néhány foglalkozás – alkoholizmust érintő kérdések átbeszélése – után úgy döntöttünk, jobb megoldásokat keresve, hogy egy alulról szerveződő csoportot hozunk létre, akik megélhetésüket, lakhatásukat élethosszig tartó kapcsolat formájában próbálják megszervezni.

Próbálkozásunk, elsősorban objektív okok miatt nem nyerhetett megvalósulást, ezért 2014 nyarán elhatároztuk, hogy időnk és energiánk nagyobbik részét rekreációs kikapcsolódások megvalósítására fordítjuk.

2014 augusztusában egy kedvezményes hajókiránduláson vettünk részt Balatonalmádiból Tihanyba, ahol a bennünket ért sokféle csodálatos élmény (a színes vásári forgatag, a Barátlakások különös hangulata, az Apátsági Templom mellett elénk táruló örök panoráma lenyűgöző látványa) apropóján fogalmazódott meg bennünk a gondolat, hogy a kulcsin mellett, a belbecs is megérne egy misét.

*Így került sor arra, hogy intézményünk jóvoltából **2015 áprilisában** elutazhattunk ismét Tihanyba, ahol a bencések letelepedését, történelmi szerepét bemutató film megtekintése után meghívott vendégként nézhettük meg a templomban és altemplomban kiállított tárgyakat, értékeket.*

Mindössze két hónapot kellett várnunk a folytatásra.

Júniusban a Pannonhalmi Apátságot látogattuk meg, szintén meghívott vendégként, ahol – evés közben jön meg az étvágy – a Bazilikában, szerzetesek által celebrált szentmisével kezdtük a napot, majd idegenvezető kalauzolásával tekinthettük meg a könyvtárat (400.000 kötet), altemplomot és a kerengőt.

Innentől aztán sorban és gyorsan követték egymást az események:

Júliusban ismét hajóval kirándulhattunk Balatonfüredre, ahol a Jókai Mór Emlékház megtekintése volt a cél. Mint annyiszor, itt is meghívott vendégként vehettünk részt a villában, és csodálhattuk meg nagy írónk XIX századi környezetét és a korabeli életmódot bemutató számtalan kiállítási tárgyat.

Következett augusztus, amikor Bakonybélben a Pannon Csillagdába kirándulhattunk el, és igen kedvezményes belépési lehetőséggel élve ismerkedhettünk végtelen csillagrendszerünkkel, és az úrkutatás XX. századi eredményeivel.

Szeptemberben – negyed áron – Celldömölkön, a Vulkan Fürdőben lazíthattunk öreg csontjainkon, ahol ruháink ledobásával az utolsó gátjait is levetettük a köztünk levő sokféle társadalmi különbségeknek.

Októberben a Zirci Apátságba látogattunk el. A 10 órás szentmisét közlekedési okok miatt sajnós lekéstük, de helyette a Természettudományi Múzeumban tölthettünk el egy feledhetetlen órát.

Délben a PEPE cukrászdában vendégelték meg bennünket fagyival, ami kellő alapot adott az Arborétumban való szellemi – lelki kikapcsolódáshoz.

Délután az Arborétum hűvös fái alatt, gyönyörű környezetben elmélkedhettünk el és szívhattuk magunkba a természet öröktől fogva magában hordozott üzenetét, miszerint a kereső ember számára, az értelmesen működő természeti törvények előrevetítik, előfeltételezik egy értelmes Alkotó létezését.

Köszönjük az utazásaink során csoportunknak nyújtott kedvezményeket, (Korzenszky Richárd perjelnek, Várszegi Asztrik főapátnak, valamint Somlai Szilárd projektmenedzsernek, dr. Németh Gábor és Birkás László igazgató uraknak, dr. Halmos Gábor vezérigazgató úrnak, Szabó Zsolt személyhajózási üzletágvezetőnek, és Kositzky Anett igazgatónőnek, Vincze Lajos- és Ferenc cukrászmestereknek, és végül Jakab József csoporttársunknak, aki egy alkalommal étteremben látta vendégül csoportunkat).

Köszönjük a Máltai Szeretetszolgálatnak, hogy támogatta elképzeléseink valóra váltását, és végül, de nem utolsó sorban, hogy bemutatkozhatott csoportunk a Málta Országos Közössége előtt is.

Palkovits János szociális munkás, az Sz.Cs. Kcs. (Szívem Csücske Kíscsoport) csoportvezetője